

b) összeegyeztethető-e a közösségi joggal a nemzeti jognak a nemzeti bíróság általi olyan értelmezése és alkalmazása, miszerint egy olyan rendelkezést, amely tiltja a közszektorban a határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejű munkaszerződéseké történő átalakítását, úgy kell értelmezni, hogy a közszektorban minden esetben feltétlenül tiltott a határozott idejű munkaszerződés határozatlan idejű munkaszerződéssé történő átalakítása, akkor is, ha e szerződést visszaélészerűen kötötték határozott időre, mivel a kielégített szükségletek állandóak és tartósak, és a nemzeti bíróságnak nincs lehetősége ilyen esetben arra, hogy megállapítsa a vitatott munkaviszony valódi jellegét és ezt helyesen határozatlan idejű szerződésnek minősítse; vagy pedig ez a tilalom csak azon határozott idejű munkaszerződésekre vonatkozik, amelyeket ténylegesen átmeneti, előre nem látott, sürgős vagy hasonló szükségletek kielégítése céljából kötöttek, és nem azon esetekre is, amikor e szerződéseket valójában állandó és tartós szükségletek kielégítése céljából kötöttek.

Conseil d'État (Franciaország) által 2007. augusztus 8-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Association nationale pour la protection des eaux et rivières – TOS kontra Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

(C-381/07. sz. ügy)

(2007/C 269/50)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Conseil d'État (Franciaország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Association nationale pour la protection des eaux et rivières – TOS

Alperes: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Értelmezhető-e a Közösség vízi környezetébe bocsátott egyes veszélyes anyagok által okozott szennyezésről szóló, 2006. február 15-i 2006/11/EK irányelv⁽¹⁾ 6. cikke úgy, mint amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a környezetvédelmi normákat tartalmazó, a vizek szennyezése csökkentésére vonatkozó programok e cikk keretében történt elfogadását követően a

kevésbé szennyezőnek tartott létesítmények vonatkozásában az említett termékek kibocsátására vonatkozó általános előírásokat tartalmazó felhívásokkal járó bejelentési rendszert vezessen be és a közigazgatási hatóság számára biztosítsa a működés megkezdése elleni tiltakozás jogát vagy azt, hogy megfelelő kibocsátási határértékeket írjon elő az érintett létesítménynek?

⁽¹⁾ HL L 64., 52. o.

A T-151/01. sz., Der Güne Punkt – Duales System Deutschland kontra az Európai Közösségek Bizottsága, támogatja a Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme és a Belland Vision GmbH ügyben 2007. május 24-én hozott ítélet ellen a Der Güne Punkt – Duales System Deutschland által 2007. augusztus 13-án benyújtott fellebbezés

(C-385/07. sz. ügy)

(2007/C 269/51)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Der Güne Punkt – Duales System Deutschland (képviselők: W. Deselaers, E. Wagner, B. Mering, ügyvédek)

A többi fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága, a Vfw AG, a Landbell AG für Rückhol-Systeme és a Belland Vision GmbH

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság T-151/01. sz. ügyben 2007. május 24-én hozott ítéletét;
- semmisítse meg az EK 82. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP D3/34493 – DSD-ügy) 2001. április 20-án hozott 2001/463/EK bizottsági határozatot⁽¹⁾
- másodlagosan utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz elé ismételt határozathozatalra, figyelemmel a Bíróság által ítéleteiben kifejlesztett jogi álláspontra;
- minden esetben kötelezze a Bizottságot a Bíróság és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező az említett ítélet elleni fellebbezését nyolc jogalapra alapítja.

Első jogalapjával előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság a visszaélést megalapozó magatartás ellentmondásos megállapításával megsértette indokolási kötelezettségét és ezáltal az EK 82. cikket is. Egyrészt a Bíróság a visszaélést azzal indokolta, hogy a fellebbező azoktól a vállalkozásoktól, amelyek rendszerét nem vagy a megjelölt csomagolóanyagok csak egy része tekintetében használták, a teljes licencdíjat követelte. Másrészt az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a fellebbező azon csomagolóanyagok tekintetében, amelyek nem vesznek részt a fellebbező rendszerében, csak „esetlegesen” követelte a logó-felhasználási szerződés vitatott rendelkezéseinek megfelelően a hulladékgyűjtési és hasznosítási szolgáltatás ellenértékét.

A második, az ötödik és a hatodik jogalap a fellebbező által kínált hasznosítási szerződés kiterjedésének elégtelen, illetve nyilvánvalóan meghamisított és az aktával valamint az előterjesztett bizonyítékokkal ellentétben álló értékelésére vonatkoznak. Jogilag hibátlan értékelés során az Elsőfokú Bíróságnak el kellett volna ismernie, hogy nem ad meg elkülönült licencet, továbbá hogy ily módon a megtámadott határozatot olyan megállapításként kellene értelmezni, hogy az ilyen jellegű licenc megadása visszaélésszerű lenne, valamint hogy a megtámadott határozat 3. cikke szerinti megszüntetés elrendelése kényszerengedély megadásával lenne egyenértékű. Az Elsőfokú Bíróság azonban jogilag hibás módon elmulasztotta az ítélkezési gyakorlat szerinti, valamely kényszerengedélyre vonatkozó indokolási kötelezettsége teljesítését, és azt is félreértelmezte, hogy kizárt egy kényszerengedély védjegy- és csomagolásjogi szempontból. A felperes ebben az összefüggésben az indokolási kötelezettség, az arányosság elvének, illetve az EK 82. cikk és a 17. tanácsi irányelv 3. cikkének megsértésére hivatkozik.

Harmadik és negyedik jogalapjával a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette indokolási kötelezettségét és ezáltal az EK 82. cikket azzal az elégtelenül indokolt, a német csomagolási és védjegyjogot meghamisító jogilag hibás megállapítással, hogy a „Der Grüne Punkt” védjegy nem tud megfelelni a „megkövetelt kizárólagosságnak”. Ezzel a megállapítással még az EU-védjegy jog azon alapelvét is sérti, amelynek értelmében valamely bejegyzett védjegy birtokosának kizárólagos jogot biztosít a védjegy használatára, különös tekintettel azon árukra és szolgáltatásokra, amelyek azonosak vagy hasonlóak azokkal, amelyekre a védjegyet bejegyezték.

Hetedik és nyolcadik jogalapjával a fellebbező két eljárási hibára hivatkozik. Egyrészt az Elsőfokú Bíróság új megállapításokat tett, illetve saját kezdeményezésre tett megállapításokat, anélkül, hogy e megállapítások a megtámadott határozat tartalmát képezték volna vagy a felek azt a bírósági eljárás során előadták volna. Másrészt az Elsőfokú Bíróság a fellebbező érdekeit hátrányosan érintő eljárási hibát vétett, amennyiben megsértette az eljárás túlzott időtartamának tilalmára vonatkozó uniós alapelvet.

(¹) HL L 166., 1. o.

Finanzgericht Hamburg (Németország) által 2007. augusztus 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Glencore Grain Rotterdam BV kontra Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(C-391/07. sz. ügy)

(2007/C 269/52)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Hamburg

Az alapeljárás felei

Felperes: Glencore Grain Rotterdam BV

Alperes: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni az 1501/95/EK bizottsági rendelet 13. cikkét, hogy a második bekezdésben megjelölt igazolások beszerzése során fogyasztásra való felszabadítás esetén nem csak a vámkezelés elvégzésének igazolásától, hanem a fuvarokmány bemutatásától (a 3665/87/EKG bizottsági rendelet 18. cikkének (3) bekezdése, jelenleg a 800/1999/EK bizottsági rendelet 16. cikkének (3) bekezdése) is el lehet tekinteni?

A Korkein oikeus (Finnország) által 2007. augusztus 27-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Mirja Juuri kontra Fazer Amica Oy

(C-396/07. sz. ügy)

(2007/C 269/53)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein oikeus (Finnország)

Az alapeljárás felei

Felperes: Mirja Juuri

Alperes: Fazer Amica Oy